

KORKEAKOULUPOLIITTINEN VAALIOHJELMA 2015

Tavoitteenamme on tuoda muutos jämähtäneeseen korkeakoulupolitiikkaan. Haluamme viedä ylioppilaskuntien ja opiskelijakuntien toimintaa takaisin niiden ydintehtävään – edunvalvontaan. Opiskelijaorganisaatioiden tulee olla nimensä mukaisesti opiskelijan asialla, eikä niiden pidä ottaa kantaa edunvalvontaan liittymättömiin teemoihin.

Korkeakoulut

Korkeakoulutuksessa alueiden erilaiset tarpeet tulee ottaa huomioon. Useat opiskelijat valitsevat koulutusohjelmansa sen mukaan, minkä alan osaajille omalla alueella riittää töitä. Jotta kaikkien nuorten ei tarvitsisi muuttaa kauas kotoa, on järkevää, että koulutusohjelmia perustetaan sinne, missä kyseinen ala vetää. Esimerkiksi Lapissa on paljon metsiä ja kaivosteollisuutta, minkä vuoksi metsäteknikoille ja kaivosinsinööreille on tarvetta.

Perussuomalaiset Nuoret haluaa korkeakoulujen ja yritysten tiiviimmällä yhteistyöllä luoda luontaisia kontakteja työnantajien ja opiskelijoiden välille ja parantaa opiskelumotivaatiota. Kun opiskelijat saavat kokemusta työelämästä omalta alaltaan, on heidän helpompi työllistyä. Lisäksi yritykset saavat helpommin uusimmat innovaatiot käyttöönsä.

Käytännön alojen opettajilla ei välttämättä ole ajantasaista kokemusta suoraan työelämästä. Vuosien saatossa elinkeinoelämä muuttuu ja kehittyy, joten pidämme tärkeänä yhteistyötä yrityksiin myös opettajien näkökulmasta. Säännöllisillä kenttätyöjaksoilla taataan opetushenkilökunnan ammattitaito suoraan opetettavaan alaan. On opiskelijan etu, että opettajalla on viimeisin tieto työelämän tarpeista.

Maksuton korkeakoulutus on ensisijaisesti suomalaisten veronmaksajien tarjoama etu suomalaisille opiskelijoille, eikä se siksi kuulu EU:n ja ETA:n ulkopuolelta tuleville. Muualla maailmassa suomalaiset eivät opiskele ilmaiseksi, eikä meidän siksi tule ottaa ulkomaalaisten suhteen maksajan roolia tässäkin tapauksessa. Lukukausimaksujen käyttöönotto ei vähennä suomalaisen korkeakoulutuksen houkuttelevuutta,

sillä maksut eivät olisi kansainväliseen tasoon nähden korkeat ja suomalainen koulutus on huippuunsa arvostettua.

Kun opiskelija haluaa keskittyä opintoihin työn tekemisen sijaan, hänelle tulee antaa siihen mahdollisuus myös toimeentulon osalta. Kaikki eivät halua pitkittää tutkinnon suorittamista tekemällä iltaisin oman alan ulkopuolisia töitä. Opintotukea tulee maksaa opintopisteiden mukaan, sillä opintotuen pitäisi olla palkkiota työn suorittamisesta. Palkkiomalli helpottaa samalla myös osa-aikaisia opiskelijoita, kun byrokraattiset tulorajat, minimiopintomäärät ja kesäopintosäännöt poistuvat.

Edunvalvonta

Ylioppilaskunnan ja opiskelijakunnan jäsenyyden tulee perustua vapaaehtoisuuteen. Työmarkkinoilla jokainen voi valita oman ammattijärjestönsä, ja saman periaatteen tulee päteä myös korkeakoulujen piirissä: jokaisen opiskelijan tulee itse voida valita oma edunvalvojansa. Yliopistolain 8§:n mukaan korkeakoulututkintoon johtavan opetuksen on oltava opiskelijalle maksutonta, mitä se ei kuitenkaan ole, jos jäsenmaksua on pakko maksaa.

Ylioppilaskuntien ja opiskelijakuntien tehtävänä on edunvalvonta – ei ottaa kantaa esimerkiksi maahanmuuttoon tai kehitysapuun. Siksi kaikkien valiokuntien ja jaostojen tarpeellisuus on mietittävä uudelleen. Myöskään yhdistysten kannattajajäsenyydet eivät kuulu ydintehtäviin. Opiskelijoiden tulojen käyttäminen muuhun kuin edunvalvontatyöhön on moraalisesti väärin. Asiassa pysyminen on erityisen tärkeää siksi, että ylioppilaskuntien jäsenyydestä ei voi toistaiseksi erota.

Opiskelijaorganisaatioiden vastuunkantajien korvausten on vastattava työmäärää. Jos luottamustehtävä käy työstä, siitä maksetaan asianmukainen palkka.

Perussuomalaiset Nuoret haluaa päätöksenteosta avoimempaa. Asiakirjat, kuten talousarviot ja tilinpäätökset, tulee julkaista sähköisessä muodossa kaikkien nähtäville. Toimielinten on oltava taloudenhoidossa tarkkoja: kokoukset on pidettävä ensisijaisesti maksuttomissa tiloissa.

Kun kuluja leikataan, ylioppilaskunnan ja opiskelijakunnan jäsenmaksua pystytään laskemaan. Ylioppilaskuntien ja opiskelijakuntien maksamien järjestöavustusten on oltava kohtuullisia, ja niitä on arvioitava säännöllisesti uudelleen. Opiskelijoiden edunvalvontaorganisaatiot voivat tarjota omia tilojaan erilaisiin opiskelijatapahtumiin, mutta juhlinta järjestäjien tulee kustantaa itse. Selkeästi edunvalvontaan liittyvät järjestöavustukset tulee asettaa etusijalle, koska näistä hyötyy suurempi osa opiskelijoista.

Opetus

Oppijoita ja elämäntilanteita on monenlaisia. Siksi kurssien suorittamiskäytäntöjen tulee olla joustavampia ja perustua opiskelijälähtöisyyteen. Luentopakko on menneisyyttä. Lapsiperheen arkea helpottaa huomattavasti, kun luennon saa kuunnella netin välityksellä kotonaan, eikä lasta tarvitse tuoda paikan päälle luentosaliin. Useimmat kurssit ovat sisällöiltään myös täysin mahdollisia suorittaa kirjallisilla töillä. Opettajien tulee mahdollisuuksien mukaan julkaista luentomateriaalit verkossa etukäteen. Sähköisiä tenttimiskäytäntöjä tulee kehittää ja ympärivuotiseen opiskeluun tulee olla mahdollisuus. Opiskelijan arvosana ei saa riippua muiden opiskelijoiden ahkeruudesta tai laiskuudesta, minkä vuoksi ryhmätyömuotoiset kurssit on voitava suorittaa myös itsenäisesti.

Opetuksen laatuun on panostettava. Opiskelijoilla ei ole suurta motivaatiota istua luennolla, joiden sisällön oppisi itseksensä tehokkaammin. Tällaisia luentoja ovat esimerkiksi niisanotut kalvosulkeiset. Lisäksi opetusvälineet on saatava ajan tasalle. Itsenäiseen tiedonhankintaan ja oppimiseen on kannustettava tarjoamalla ohjelmalisenssejä opiskelijoiden käyttöön.

Opiskelua niin yliopistoissa kuin ammattikorkeakouluissa on ohjattava käytännön tekemiseen laajemman harjoitteluoikeuden kautta. Kun opiskelija pääsee tekemään alaansa liittyviä käytännön tehtäviä, on hänellä paremmat valmiudet työelämään.

Tällä hetkellä useimpien koulutusohjelmien pääsykokeet ja tentit keskittyvät mittaamaan ennemmin yksityiskohtien muistamista kuin soveltamiskykyä. Tietoyhteiskunnassa ulkoa opettelu on vanhanaikaista, ja tällainen valintamenettely suosii yhdenlaisia opiskelijoita – ulkoaopettelijoita. Työelämässä tiedon soveltaminen ja luovuus korostuvat, ja siksi valintakokeiden ja tenttien on mitattava näitä taitoja enemmän.

Suomi ei ole enää käytännössä kaksikielinen maa, vaan suuressa osassa maata suomi on valtakieli. Tämän takia kaikkia opiskelijoita ei pidä pakottaa opiskelemaan kieltä, jota he eivät tarvitse. Kun virkamiesruotsin taakka poistetaan tutkintorakenteista, opiskelijat voivat keskittyä aidosti hyödyllisiin asioihin.

Suomen kielen asemaa opetuksessa on puolustettava. Suomenkielinen tutkimus rapautuu, jos muut kielet valtaavat enemmän alaa. Korkeakouluissa on suositettava suomenkielistä kirjallisuutta. Jos emme huolehdi kansallisen kielimme käytöstä opetuksessa, tulevaisuudessa olemme riippuvaisia muiden kielten osaamisesta saadaksemme korkeakoulututkinnon suoritettua.